

odměnu dle tohoto §u 17 mají jenom přísně advokátské, svou odborností těžké, nebo obsáhlostí procesního materiálu svízelné úkony, takže sluší uznati, že nároku na tuto výjimečnou odměnu nemají zcela bezúčelná, jenom na naléhání strany učiněná podání, domáhající se co nejrychlejšího vyřízení rozepře, o kterých dovolatel uvádí sám, že byla učiněna přes jeho upozorňování o marnosti a bezvýslednosti takových kroků.

Čís. 5516.

Právo podle §u 908 obč. zák. nelze přiznati kupiteli v e d l e práv podle čl. 355 obch. zák. Není však závady, by právo podle §u 908 obč. zák. nebylo uplatněno vedle nároku na vrácení toho, co bylo bezdůvodně placeno.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1925, Rv I 1563/25.)

Kupní smlouva byla zrušena dohodou stran, při čemž si kupitel vyhradil vůči prodávateli, jehož zaviněním z kupu sešlo, domáhati se vrácení dvojnásobného závdavku a splátky na kupní cenu. Žalobě, již se kupitel domáhal vrácení dvojnásobného závdavku a splátky na kupní cenu, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Pokud míní dovolatel, že žalobce dopisem ze dne 20. října 1924 vykonal definitivně volbu podle čl. 335 obch. zák., nelze mu dáti za pravdu, neboť doslov onoho dopisu nesvědčí tomuto právnímu názoru. Praví sice žalobce v dopisu, že bude požadovati na dovolateli náhradu škody pro nedodání, ale hned ji konkretisuje v ten způsob, že bude požadovati vrácení závdavku podle §u 908 obč. zák. dvojnásobným penízem, tedy částkou 8.000 Kč, a vrácení 1.000 Kč, jež zaplatil do předu, a je lhostejno, že poznamenává, že by podle obchodního zákona m o h l u p l a t ň o v a t i v í c e. Z toho vyplývá, že nějaké právo z práv kupujícího proti obmeškalému prodávateli podle čl. 355 obch. zák. příslušející vůbec nebylo uplatněno, nýbrž uplatněno bylo pouze právo podle §u 908 obč. zák. Toto právo by ovšem nemohlo býti přiznáno kupujícímu proti obmeškalému prodávateli v e d l e práv ve čl. 355 obch. zák. výčetmo uvedených, poněvadž těmito právy ú p l n ě se vyčerpává nárok kupujícího podle čl. 355 obch. zák. Sluší tedy uznati, že předpis §u 908 obč. zák., pokud dlužno použití čl. 355 obch. zák., neplatí. Není však na závadu, by předpisu §u 908 obč. zák. nebylo použito tam, kde stranami na kupu účastněnými vyvolán byl stav, za něhož předpisu čl. 355 obch. zák. už použito býti nemůže, jako tomu je v tomto případě, v němž sešlo ze smlouvy z mlčky a poznatelně projevené vůle obou smluvních stran, z nichž kupující vyhradil si vůči prodávateli, jehož zaviněním s uzavřeného kupu sešlo, právo podle §u 908 obč. zák. a, pokud jde o vrácení 1.000 Kč, právo podle §u 1435 obč. zák., na kteroužto výhradu i prodávající reagoval (dopis ze dne 27. října 1924) rovněž jenom vzájemným nárokem podle §u 908 obč. zák., čímž možnost uplatnění práva podle

čl. 354 a 355 obch. zák. byla z jejich právního poměru navzájem srozumitelně projevenou vůlí úplně vyřazena. Právo podle §u 908 obč. zák. jest sice alternativním, nikoli kumulativním, totiž nelze žádati dvojnásobný závdavek, splnění nebo náhradu škody (srov. §§ 921 a 1295 obč. zák.), ale o takovou kumulaci nejde, požaduje-li kupitel také vrácení toho, co bezdůvodně platil, podle §u 1435 obč. zák., neboť to jest samostatným nárokem a hlavně to není nárokem téže právní povahy jako jest onen podle §u 908 obč. zák. Na tom ničeho nemění okolnost, že žalobce citoval v žalobě vedle §u 908 obč. zák. a to až na druhém místě čl. 355 obch. zák., tedy že se po právní stránce domníval mylně, že nárok podle §u 908 obč. zák. může obstáti vedle jeho práv v čl. 355 obch. zák. výčetmo uvedených. Strany jsou sice povinny podle §u 226 prvý odstavec c. ř. s. přednésti všechny skutkové okolnosti, na kterých se zakládá žalobcův nárok ve věcech hlavních a vedlejších, což podle §u 243 c. ř. s. platí i o námitkách odpovědi na žalobu, ale jsou v rozepři vázány jenom skutkovým přednesením, nikoli svými právními názory, proto jim pochybení v citovaných předpisech nemůže uškoditi.

Čís. 5517.

Ručení železnic (zákon ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák.).

Pokud dráha neručí za škodu požárem v osobním vagonu, byl-li požár způsoben tím, že třetí osoba vezla s sebou hořlaviny.

Soud může podle volného uvážení učiniti svá zjištění i podle některých odporujících si důkazů.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1925, Rv I 1622 25.)

Požárem ve vagoně osobního vlaku za jízdy byla popálena celá řada cestujících. Žalobní nárok jednoho z poškozených na náhradu škody neuznal procesní soud první stolice důvodem po právu, poněvadž oheň vypukl tím, že dva cestující nezpozorovaným a nezpozorovatelným způsobem do vozu sebou vzali a tam umístnili láhev benzínu, že benzín se vzňal, takže příhoda v dopravě byla způsobena neodvratným činem osoby třetí, za niž dráha neručí. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatel, mluvě o tom, že určité skutky nebyly prokázány, totiž s jeho hlediska nebyly prokázány důkazem úplným, zneuznává úplně činnost soudu podle §u 272 c. ř. s., při které má soud podle volného uvážení, pečlivě přihlédaje k výsledkům veškera jednání a provedených důkazů posouditi, zda některý skutkový údaj má býti pokládán za pravdivý, či nikoli, a z doslovu §u 417 třetí odstavec c. ř. s. ve znění čl. IV. čís. 3 zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. vyplývá zřetelně, že soud může podle volného uvážení učiniti svá zjištění i podle odporujících si důkazů. Tvrdí-li tedy dovolatel, že něco nebylo přímo doká-